

Μητροπολίτης Πειραιώς: Έχουμε κληθεί να αποβούμε συνεργοί του Θεού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Με ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια στην χαρμόσυνη Αναστάσιμη περίοδο πραγματοποιείται η ετήσια μνήμη των Αγίων Ισαποστόλων και Θεοστέπτων Μεγάλων Βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης στον ομώνυμο Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Πειραιά.

Θυμίζουμε ότι στο πλαίσιο των Εορταστικών Εκδηλώσεων «**Κωνσταντίνεια 2024**» τίθενται σε προσκύνηση, η άφθαρτη και αδιαλώβητη Χείρα του Αγίου Ενδόξου Ιερομάρτυρος Χαραλάμπους, προερχόμενη από την **Ιερά Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου Καλαβρύτων.**

Τη Δευτέρα 20 Μαΐου 2024 το απόγευμα, τελέστηκε ο πανηγυρικός Εσπερινός, Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς **κ. Σεραφείμ**. Των Ιερέων προϊστάτο ο Γραμματέας παρά τω Αρχιεπισκοπῇ της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσών και Αιγίνης, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Δαρδανός.

Κατά την διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, αρχικά σημείωσε πως «μέσα στη χαρά της Αναστάσεως, όλοι είμεθα κοινωνοί και γνώστες εξ εμπειρίας της παφλάζουσας αγάπης του Θεού για τον κάθε έναν άνθρωπο, για την κάθε μια ανθρώπινη ύπαρξη».

Στο ερώτημα, αν μας αγαπάει ο Θεός, η απάντηση μας έχει ήδη δοθεί με αυτή την υπεροχική κοινωνία: με την Σταύρωση, την Ταφή και την Ανάσταση του εκουσίως υπέρ ημών σφαγιασθέντος Κυρίου των αιώνων. Αυτή η αγάπη του Θεού για μας είναι μια πραγματικότις αναντίρρητη και καταδεικνύει το πόση αξία, πολύτιμη αξία, έχει ο κάθε ένας και η κάθε μια από μας για τον Θεό», επεσήμανε στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «αυτή είναι η μεγίστη τιμή μας, η υπερτάτη τιμή μας, η απόλυτη τιμή μας». «Για αυτό και η ζωή, πλέον, του Θεού είναι και ζωή δική μας. Είμεθα όλοι κεκλημένοι στο δείπνο του Βασιλέως. Είμεθα όλοι κεκλημένοι στη σωτηρία», πρόσθεσε και επεσήμανε: «Αυτή η αγάπη έρχεται και ζητά, αποζητά τη δική μας προσωπική σχέση, τη δική μας κοινωνία και μετοχή, τη δική μας απάντηση, τη δική μας ελεύθερη και εκούσια, στη δική Του αγάπη, αλληλοπεριχώρηση. Αυτή είναι η ζωή του Θεού, του αληθινού Θεού, του πράεως Βασιλέως. Εκείνου που δημιουργεί τα πάντα από αγάπη και συντηρεί τα πάντα από αγάπη. Και μας καλεί να πραγματώσουμε αυτή την υπέροχη ενότητα για την ατελεύτητη αιωνιότητα και να ζήσουμε αυτόν τον παφλασμό της θείας αγάπης και να γίνουμε κοινωνοί αυτής της αγάπης». «Σε αυτή, λοιπόν, την πρόσκληση ο Πανάγιος Θεός ζητεί συνεργάτας. Συνεργούς που ελεύθερα και αγαπητικά θα γίνουν με τη θέλησή τους συγκοινωνοί των έργων Του. Συμμέτοχοι στον υπέροχο σχεδιασμό Του για να είναι Αυτός “τα πάντα εν πάση” και μέσα από Αυτόν, όλοι μας να υπάρχουμε για την ατελεύτητη αιωνιότητα στην απερινόητη δόξα, στην απροσμέτρητη μεγαλοσύνη Του. Συνεργοί λοιπόν του Θεού έχουμε κληθεί όλοι να αποβούμε».

Στην συνέχεια αναφερόμενος στον μονοκράτορα της «της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, Κωνσταντίνο τον Μέγα, όπως τον αποκάλεσε η ιστορία», σημείωσε πως «ο άντρας αυτός που ένωσε το Ρωμαϊκό κράτος σε μία αρχή και σε μία εξουσία, που έκαμε τομή στην ιστορία του κόσμου και που μας χάρισε αυτή τη συνέργεια με τον Θεό την οποία απολαμβάνομαι επί 18 αιώνες», «ήταν εκείνος που ανέβασε την Εκκλησία από τις κατακόμβες στο φως του ήλιου και με το Διάταγμα των Μεδιολάνων το 313, χάρισε στην Εκκλησία, επιτέλους, τη δυνατότητα να κηρύσσει το Ευαγγέλιο της Βασιλείας μέσα στη ζωή και στην ιστορία. Να μην κρύπτεται, να μην πληρώνει το βαρύ τίμημα της μαρτυρίας και του μαρτυρίου δι’ αίματος». «Αυτός ο άνδρας της πίστεως», πρόσθεσε ο Σεβασμιώτατος, «ο οποίος σε όλη του τη ζωή υπήρξε κραταιός, δυνατός, ισχυρός, άλκιμος, πεπληρωμένος με τα δώρα της Βασιλείας», «ήταν ο καρπός μιας αγίας ρίζας, της Αυγούστης Ελένης. Αυτής της ηρωικής γυναίκας που δεν υπέστειλε την πνευματική της ρώμη».

Μιλώντας για την Αγία Ελένη σημείωσε πως «εκείνη ενστάλαξε στον υιό της, Κωνσταντίνο, τα ζώπυρα της πίστεως. Εκείνη με την προσευχή της και τη μαρτυρία της έγινε η πνευματική, αλλά και η αληθινή Απόστολος του υιού της». «Και τη βλέπουμε όταν επιτέλους η ιστορία άλλαξε φορά και ρουν», «στα 80 της χρόνια να ξεκινά μια αποστολική περιοδεία» «και να γίνεται η άμεσος συνεργάτης του Θεού στο μεγαλειώδες εκείνο θαύμα της, εκ της γης, ανατολής του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού. Αξιώθηκε να ψαύσει, να εναγκαλιστεί, να ασπαστεί, να υψώσει τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου» «και να εδραιώσει έτσι, αυτή η δυναμική γυναίκα μαζί με τον άχραντο και δυναμικό υιό της, την πίστη. Να ποιο είναι το μεγαλείο μας. Να που έχουμε κληθεί ο καθένας στο δικό του μετερίζι, στο δικό του τομέα, να αποβεί εκούσια, αγαπητικά, θεληματικά συνεργάτης του Παναγίου Θεού στο έργο της ανακαινίσεως και σωτηρίας του κόσμου».

Αναφέροντας πως «τιμώντας εκείνους, τιμούμε το έργο όλων των Αγίων και όλης της οικουμένης», επεσήμανε πως «καλούμεθα να προσλάβουμε μηνύματα ζωής για το δικό μας προσωπικό πνευματικό αγώνα, γιατί στον κάθε ένα από εμάς και στην κάθε μια τίθεται ένα ερώτημα: Είμεθα συνεργάται του Θεού;».

«Μη λησμονούμε ότι ο Μέγας Κωνσταντίνος ήταν εκείνος που καθιέρωσε την Κυριακή αργία και ταυτόχρονα που συνεκάλεσε την Αγία Α΄ (πρώτη) εν Νικαία Οικουμενική Σύνοδο του 325, η οποία διετράνωσε το Δόγμα της Ενανθρωπίσεως του Θεού Λόγου και κατέδειξε την Ορθοδοξία ως βίωμα και τρόπον υπάρξεως και σκέψεως και ζωής», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως «σε αυτή την μεγαλειώδη ώρα, οι θεοφόροι αυτοί Βασιλείς, οι Ισαπόστολοι, οι μάρτυρες της παρουσίας του Κυρίου στον κόσμο και την ιστορία, μας καλούν να λάβουμε αποφάσεις. Να απαντήσουμε θετικά στην μεγάλη πρόσκληση που απευθύνει ο Κύριος στον κάθε ένα και την κάθε μια από εμάς. Έχουμε μεγάλη τιμή, έχουμε μεγάλη αξία, έχουμε μεγάλη πρόσκληση να αποβούμε με τη θέλησή μας οι συνεργάτες του Δημιουργού των απάντων», τόνισε ο Σεβασμιώτατος και συμπλήρωσε: Και όμως, μπροστά σε αυτό το μεγαλείο πώς απαντά ο κόσμος μας; Με την παραφθορά, με τον ευτελισμό, με το έγκλημα, με το ψέμα, με την αναλήθεια, με τη χωματοποίηση των ψυχών, με την εμπορευματοποίηση των ανθρώπων, με την θεσμοθέτηση της ανομίας και κάθε είδους ασέλγειας, με την δαιμονοποίηση του κόσμου μας, με την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, με το έγκλημα με μύριες μορφές. Έτσι απαντά ο κόσμος μας. Και για αυτό η τραγωδία της εκπτώσεως που βιώνουμε, η αποκαραδοκία της καθημερινότητας, ο ευτελισμός των ανθρωπίνων ψυχών. Το πιο φθηνό εμπόρευμα σήμερα είναι ο άνθρωπος».

«Είναι ώρα ευθύνης και τιμής να μιμηθούμε τους Αγίους Αποστόλους. Μεγαλούργησαν γιατί απεδέχθησαν την πρόσκληση των ουρανών» είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος και αναφερόμενος στο όραμα του Μεγάλου Κωνσταντίνου και στο **«Εν τούτω νίκα»**, σημείωσε πως «ένας φωτεινός Σταυρός, μία πίστη αληθινή έρχεται στον καθένα μας και μας καλεί να τον προσλάβουμε και να τον υψώσουμε. Να μιμηθούμε την αγάπη του Θεού στη ζωή μας και να Την αποδεχθούμε».

Δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό [ΕΔΩ](#).